

23 OKTOBER 2011 – DERTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

EXODUS 22, 20-26

Zo spreekt de Heer:

„Gij moet een vreemdeling niet slecht behandelen en hem het leven niet moeilijk maken, want ge hebt zelf als vreemdeling in Egypte gewoond.”

„Weduwen en wezen zult ge geen onrecht aandoen. Als ge hun tekort doet en hun klagen tot Mij opstijgt, dan zal Ik gehoor geven aan hun klagen. Mijn toorn zal losbarsten en met het zwaard zal Ik u doden: uw vrouwen worden weduwen, uw kinderen wezen.”

„Als gij aan iemand van mijn volk geld leent, aan een noodlijdende in uw omgeving, gedraag u dan niet als een geldschietter. Ge moet geen rente van hem eisen. Als gij iemands mantel in pand neemt, dan moet ge die vóór zonsondergang aan hem teruggeven. Hij heeft niets anders om zich mee toe te dekken, het is de beschutting van zijn blote lichaam, hij moet erin slapen. Roept hij tot Mij om hulp, dan zal Ik hem verhoren, want Ik ben vol medelijden.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE
TESSALONICENZEN 1, 5C-10

Broeders en zusters,

Gij weet hoe ons optreden bij u is geweest. Het was gericht op uw heil. En gij van uw kant zijt navolgers geworden van ons en van de Heer, toen gij het woord hebt aangenomen onder allerlei beproevingen en toch met vreugde van de heilige Geest.

Gij zijt een voorbeeld geworden voor alle gelovigen in Macedonië en in Achaïa. Ja, van Tessalonica uit heeft het woord van de Heer weerklonken, en niet enkel in Macedonië en Achaïa; allerwegen is uw geloof in God bekend geworden. Wij hoeven niets meer te zeggen, zij vertellen zelf hoe wij bij u zijn gekomen en hoe wij door u zijn ontvangen; hoe gij u van de afgoden tot God hebt bekeerd, om de levende en waarachtige God te dienen, en uit de hemel zijn Zoon te verwachten, die Hij uit de dood heeft opgewekt, Jezus, die ons redt van de komende toorn.

EVANGELIE

MATTEUS 22, 34-40

In die tijd kwamen Farizeeën bijeen, toen zij vernamen dat Jezus de Sadduceeën de mond gesnoerd had.

En een van hen, een wetgeleerde, vroeg Jezus om Hem op de proef te stellen: „Meester, wat is het voornaamste gebod in de Wet?”

Hij antwoordde hem: „Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, geheel uw ziel en geheel uw verstand. Dit is het voornaamste en eerste gebod. Het tweede, daarmee gelijkwaardig: gij zult uw naasten beminnen als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet en de Profeten.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

FariZelo

ER WAS EENS EEN FARIZEEËR. Fari was zijn roepnaam. Farizeeërs zijn vrome mensen. Voor sommigen een beetje seut, maar ze bidden heel veel. Farizeeërs hielden eigenlijk niet van Jezus. Jezus bekommerde zich naar hun mening te veel om marginalen en om vreemdelingen en om zieken. Ziekte was toch een straf van God? Maar Fari, de Farizeeër, kwam bij Jezus. Niet met heel zuivere bedoelingen. Hij wilde eigenlijk gelijk halen bij Jezus: „Jezus, zeg toch dat ik het goed voor heb en dat de anderen verkeerd zijn.” Sommige mensen denken heel erg zwart-wit: wie niet met mij meegaat, is slecht. Fari toonde zijn knieën aan Jezus: „Kijk, grote Meester, er zit eelt op mijn knieën, van te bidden. Uren per dag. Wil je me nu eens zeggen, beste Jezus, grote Rabbi, wat is naar jouw mening het grootste gebod in de wet?”

Jezus keek naar Fari's eeltige knieën en zei: „Fari, Ik zie hoe het met je knieën gaat, maar hoe gaat het met je vrouw en met je kinderen? Heb je ooit van je leven een stofzuiger gezien? En weet jij wat een morfinepleister is, want je buurman is al jaren ziek? En, beste Fari, weet jij wat Welzijnsschakels zijn, die groepjes mensen op je parochie, die vriendschap sluiten met armen en werklozen en toch gaan babysitten, ook al weten ze dat beide ouders op café gaan? (www.welzijnsschakels.be) Ken je KMS, Kerkwerk Multicultureel Samenleven, een beweging die heel veel doet voor de integratie van migranten, voor diversiteit en tegen racisme? (www.kms.be)”

„Nee,” zei Fari, „nooit van gehoord.” Toen zei Jezus: „Beste Fari, heb de Heer, je God, lief met heel je hart en met heel je ziel en met heel je verstand. Dat is het grootste en eerste gebod. Het tweede is daaraan gelijk: heb je naaste lief als jezelf. Deze twee geboden zijn de grondslag van het hele gelovige leven.” Fari was een beetje beschaamd. Hij had zelfs een beetje verdriet.

Dan kwam een Zelo tot bij Jezus. Zeloten zijn strijders, zeer sociaal bewogen. Zelo was zijn roepnaam. Zeloten hielden niet zoveel van Jezus. Jezus zat te veel op zijn knieën en bad te veel, vonden zij. Zelo was plaatselijk voorzitter van het Internationaal Bevrijdingsfront. Hij was lid van de Raad van Bestuur van het Mondiaal Amnesty Fonds. Hij had nauwe banden met alle bevrijdingsbewegingen, zelfs voor huisdieren. Hij had een slobbertrui aan en wallen onder de ogen, want hij had de hele nacht brieven geschreven voor de schrijfactie van Amnesty International om gevangenen te bevrijden in Absurdistan. Hij kwam bij Jezus, niet met heel zuivere bedoelingen. Hij wilde eigenlijk gelijk halen bij Jezus. „Jezus,” zei hij, en hij toonde zijn handen, vol bloedblaren van het schrijven en zijn dubbele bursitis, elleboogontsteking, van aan de computer te zitten, „Jezus, ik beul dag en nacht voor mijn naasten. Kijk naar mijn handen en mijn ellebogen. Jezus, zeg toch dat ik het goed voor heb en dat die pilaarbijters verkeerd zijn. Rabbi, wat is het grootste gebod in de wet?”

Jezus keek naar Zelo's rood gezwollen ellebogen en zei: „Ik zie hoe het met je ellebogen gesteld is, maar hoe is het met je vrouw? Is zij geen groene weduwe, is zij niet te eenzaam elke avond in je villa met jacuzzi en sauna, terwijl jij weer een vergadering animeert? En, beste Zelo, mag Ik eens je knieën zien? Och ja, intact, ongeschonden, net als van een pasgeboren kind. Mijn beste Zelo, heb jij nog een thuis? Een thuis met een kleine 't', bij je vrouw en kinderen, of met een grote 'T', bij de grote Herder? 'Wat is het grootste gebod?', vraag je. Heb je naaste lief als jezelf. Dat is het grootste en eerste gebod. Het tweede is daaraan gelijk: heb de Heer, je God, lief met heel je hart en met heel je ziel en met heel je verstand. Deze twee geboden zijn de grondslag van het hele gelovige leven.” Zelo was een beetje beschaamd. Hij had zelfs een beetje verdriet.

Toen kwam FariZelo, of ZeloFari, met eeltige knieën en elleboogontsteking. Fari én Zelo, vermengd, gemixt, geshaket, dat is de enige echte christelijke levensdrank. Even, tijdens de volgende week door de knieën gaan, op onze knieën gaan én naar onze handen en naar onze ellebogen kijken. Eelt op je knieën én tegelijk bursitis, ja, dat is het, christen-zijn.